⚜

ISABELA VASILIU-SCRABA

Eseist, filosof, istoric al filosofiei

Isabela-Vasiliu-Scraba-Pelerina-lui-Mircea-Eliade

Isabela-Vasiliu-Scraba-Pelerina-lui-Mircea-Eliade.rtf.// 41179 car./5363 cuv.

Isabela Vasiliu-Scraba, „Pelerina” lui Eliade, sau, *Scenarita* – formă securisto-comunistă a teoriei conspirației

Sursa: https://isabelavs2.wordpress.com/isabela-vasiliu-scraba-pelerina-lui-mircea-eliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabela-vasiliu-scraba-pelerina-lui-mircea-eliade/)

Cuvinte cheie: filozofie#religie#Mircea Eliade#istorie literară#Isabela Vasiliu-Scraba#*Pelerina*#detenție politică în comunism#deținutul politic Silviu Crăciunaș#*Amnesty for Political Prisoners*#deținutul politic Noica#turnătorul Ioan Petru Culianu#Securitate comunistă#exilatul Theodor Cazaban.

Motto: „Călcată Țara ca un teasc de struguri/ Stă sub copita vremilor de-apoi,/ Cu miile, când n-avem grâu, sub pluguri,/ Ne-ngroapă și ne seamănă pe noi.// Pe Regi ni-i azvârliră la gunoi, / Din pântece ni-s pruncii puși la juguri, /Strămoșii șterși ca basme cu strigoi.” (dr. V. Voiculescu, *Adio Libertății*, 1949)

Dreptatea e „sensul însuși al vieții de fiecare zi ca și al istoriei, cea dintâi lege guvernând universul” scria Nicolae I. Herescu la moartea lui Camus al cărui glas îi păruse „totdeauna inconfortabil pentru iubitorii de pace fără justiție și de știință fără conștiință” **(1)**. In consens deplin cu părerea faimosului latinist – care și el refuzase „să se întoarcă sub regimul sovietic de la București” (apud. Horia Stamatu, în „Libertatea Românească”, Madrid, 1951), Mircea Eliade nota peste ani că Albert Camus a fost un „moralist suferind în propria lui ființă teroarea demoniei contemporane” (*Jurnal*, 6 ianuarie 1975). Neputând dormi, filozoful religiilor transcrie în acea dimineață de ianuarie un mare secret divulgat de Camus: *„N'attendez pas le jugement dernier. Il a lieu tous le jours (La chute*, p.129). Pentru că nu demonia timpului istoric pe care adevărata cultură „l-a pus mereu în paranteze” îl interesa pe Mircea Eliade, ci Marele Timp: Timpul permanentei judecăți dumnezeiești din care imaginează (în nuvela *Pelerina*) mesaje ce nu ţin seama nici de teroarea poliției politice susținând teroarea ideologiei unice şi nici de granițele cu sârmă ghimpată transformând o întreagă țară într-o închisoare.

După ce torturile Securității anti-românești descrise de fostul deținut politic Silviu Crăciunaș în volumul „The Lost Footsteps" (apărut în ianuarie 1961 la o editură londoneză) făcuseră vâlvă în Anglia și în Franța, ziarul de duminică „The Observer" publicase pe 28 mai 1961 articolul „The Forgotten Prisoners". Apoi, în iulie 1961 a luat ființă la Londra „Amnesty International" (*Amnesty for Political Prisoners*), printre fondatorii căreia s-a aflat și exilatul român Ion Rațiu. Acesta a încercat, fără succes, să intervină în Repere (Republica Populară Română) pentru eliberarea filozofului Noica din închisoarea politică. Neinspirat, apelase la un profesor de științe politice (Maurice Cranston, vezi vol.: Ion Rațiu, „Cine mă cunoaște în țară așa cum sînt?", București, 1991, p.94), autor, în 1962, al unei monografii dedicată lui J.P. Sartre, cunoscut admirator al regimului moscovit și al dictaturilor de stânga din țările satelizate. În treacăt fie spus, în romanele sau mini-romanele sale în care apar „political prisoners" din România de după cel de-al doilea război mondial, Mircea Eliade nu descrie niciodată torturile din timpul anchetelor securisto-comuniste. Doar sugerează asemenea situații prin felurite formulări precum cele din „Pelerina" (apărută inițial în germană la Suhrkamp Verlag, apoi în rev. „Ethos" III, Paris, 1982 si, un an mai târziu, la Gallimard): „eu sunt un om bun de felul meu, dar…", anchetatorul „șuieră", „vorbi printre dinți", „clătină de câteva ori mâna foarte aproape de obrazul lui Pantelimon" …„privindu-l amenințător în adâncul ochilor".

Dacă prin „Amnesty International" Noica n-a putut fi scos din închisoare în 1962 (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *„Rinocerizarea" criteriului biografic la un istoric dilematic*, https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-rinocerizarea/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-rinocerizarea/)), în schimb în acel an s-a tipărit dizidentul Soljenițîn în Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice. Mica scriere (*O zi cu Ivan Denisovici*) despre detențiile politice s-a publicat în 1962 cu acordul lui Hrușciov și a fost exportată grabnic în Occident, apărând în 1963 simultan la Paris și la Milano.

In Germania capitalistă (ale cărei universități -ca si în Franța sau Italia- dospeau de profesori marxiști), anul 1963 a fost marcat de editarea „scandalosului" volum despre epoca de apariție a fascismelor redactat de un filozof al istoriei (Ernst Nolte, *Der Faschismus in seiner Epoche. Action francaise – Italienischer Faschismus – Nationalsozialismus*, Muenchen, Piper, 1963; vezi în italiană,1995, https://www.youtube.com/watch?v=ajl7sxcsQmM (https://www.youtube.com/watch?v=ajl7sxcsQmM)). Nolte i-a fost student lui Martin Heidegger la vremea când studenți îi fuseseră „latinii" Octavian Vuia (rămas în Occident), Alexandru Dragomir (nevoit să opteze, sub ocupația sovietică a țării, pentru exilul interior) și Constantin Oprișan, ucis de Securitatea anti-românească în temnița politică (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *C-tin Oprișan, un discipol necunoscut al lui Heidegger*, în vol.: Constantin Oprișan, *Cărțile spiritului*, București, Ed. Christiana, 2009, pp.81-94; https://isabelavs2.wordpress.com/articole/ivs-oprisandiscipheidegger/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/ivs-oprisandiscipheidegger/)).

Fiind vremea Războiului rece, suedezii s-au grăbit să-l premieze cu Nobel pe Soljenițîn în 1970, fapt interpretat de sovietici ca un act politic ostil. Autorul *Pavilionului canceroșilor* (Paris, 1968), tipărit în traducere la Paris în același an cu volumul *Primul cerc* (1968), n-a putut avea parte de Premiul Nobel decât în 1974, când a fost arestat de KGB, cum arestată i-a fost și dactilografa „sinucisă" la anchetare. Alex. Soljenițân a fost în 1974 expulzat în Germania de Vest după ce i-a fost retrasă cetățenia. Intre timp, peste granițele închise ale Imperiului sovietic i se mai publicase *Arhipelagul Gulag* (Paris, 1973).

Niciuna dintre multele dovezi despre criminalitatea totalitarismului de stânga nu i-a reținut atenția „trimisului stăpânirii" Ioan Petru Culianu care mereu s-a străduit să citească beletristica lui Mircea Eliade cu șabloanele Securității căreia îi mai trimitea note informative despre renumitul savant (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *A fost Culianu turnător al savantului Mircea Eliade?* On-line, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/secuculieliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/secuculieliade/)). La apariția mărturiilor lui Silviu Crăciunaș (cu mare succes de librărie, apud. Ion Rațiu, Op. Cit., p. 86), Daniel Norman – „jurnalist de

extremă stângă, evreu român de origine si corespondentul lui „Figaro" la Londra"(ibidem) -, nu s-a jenat să-l amenințe pe editorul cărții „The Lost Footsteps" pe care a calificat-o drept o „înșiruire de neadevăruri" (cf. Ion Rațiu).

Nuvela *Pelerina* a fost scrisă de Mircea Eliade în anul când studentul Ioan Petru Culianu a ajuns cu o bursă în America, datorită generozității savantului profesor Eliade care i-a plătit și drumul dus-întors din propriul buzunar (vezi scrisoarea lui Mircea Eliade din 8 dec. 1974). La Chicago studentul i-a clasat academicianului profesor o parte din corespondență, neîndrăznind să-l întrebe de „rinocerizarea" (cum scrisese „băiatul" în notițele cu care venise pregătit) din epoca liberală care a precedat dictatura regală a lui Carol al II-lea. Admirator al lui Hans Ionas (devenit subiect al licenței urmând a fi susținută la Milano în toamna lui 1975) studentul „italian" i-a făcut profesorului Ionas o vizită în speranța de a-i deveni lui Hans Ionas asistent. Cel puțin așa a presupus scriitorul exilat Șerban C. Andronescu în studiul său despre I. P. Culianu unde i-a pus sub semnul întrebării calitatea de „discipol al lui Eliade", mult înainte de publicarea foilor din dosarul de urmărire securistă a lui M. Eliade (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade și brațul lung al inchiziției comuniste*, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadewikipedii5/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadewikipedii5/)).

Faimosul academician Mircea Eliade a continuat să fie generos cu Ioan Petru Culianu, așa cum era el cu foarte multă lume, lăudându-l pe fostul bursier peste măsură și încercând în 1976 (fără succes) a-i obține un post la o universitate americană, în pofida lipsei unui doctorat de stat si a slabei activități științifice în domeniul istoriei religiilor: „Mi se pare de neconceput ca după raportul confidențial [pe care i l-am făcut lui Charles Long] despre D-ta, să nu se zbată să te aducă în USA. N-am scris niciodată despre un tânăr savant așa cum am scris despre D-ta. Nu se poate să nu reușim!" (prof. Mircea Eliade către absolventul Culianu, 31 martie 1976).

In ianuarie 1977 îi trimite tânărului (devenit asistent de română la Groningen) ultimele sale povestiri, redactate între 1975 și 22 dec. 1976: *Pelerina*, *Les Trois Graces* si *Tinerețe fără tinerețe* (*/ Timp de un centenar*). Niciuna dintre aceste magistrale creații ale geniului eliadesc nu a fost publicată/ tolerată să apară în România de inchiziția ideologică marxistă a totalitarismului de stânga.

După ce a primit o *Cronologie* alcătuită de tânărul Culianu pentru nereușita lui monografie „Mircea Eliade" (Assisi, 1978), renumitul savant îi comunică epistolar faptul că nu era necesar a-l pomeni pe Sebastian nevizitat în timpul războiului. Pe 10 ianuarie 1977, academicianul Mircea Eliade, – în timpul Războiului pentru Basarabia și Bucovina (cotropite de Stalin) atașat cultural la Legația Română din Lisabona – precizează că, venit din Portugalia cu misiune diplomatică în țară (zece zile în vara anului 1942), n-a putut vizita personalități mai importante precum Iuliu Maniu sau George Brătianu, ambii ulterior uciși în închisori politice. Reproșul (de iz securist) că nu l-a vizitat în 1942 pe Mihail Sebastian s-a repetat *ad nauseum*, în teze de doctorat post-decembrist, în mass-media oficială, în cărți premiate sau nu de Academia Română de după 1990.

Nuvela *Pelerina*, terminată în vara anului când îi înlesnise studentului Ioan P. Culianu sosirea la Chicago, i-a trimis-o în Olanda observându-l (din „*Cronotassi*") rinocerizat, adică înnămolit în gândirea unică a totalitarismului de stânga. Poetul dr. Vasile Voiculescu, luându-și adio de la libertatea dinainte de ocuparea României după 23 august 1944 de către armata lui Stalin, consemnează atât uciderile în massă la vremea foametei din anii 1946 și 1947 cât și forțata îndoctrinare prin sistemul de învățământ, i.e. rapida „înjugare a pruncilor" la marea minciună a „raiului" adus cu sine de dictatura proletariatului.

La fel de marcată de ideologia totalitarismului de stânga (precum „informatorul de Securitate" Ioan Petru Culianu) s-a arătat în 2004 si Tereza Culianu-Petrescu, fostă profesoară de rusă. Faptul transpare fără greș din notele însoțitoare ale scrisorilor trimise de marele savant Eliade fratelui ei care

avea să fie asasinat de Securitate la numai patru ani după moartea „celui mai mare istoric al religiilor din secolul XX", cum a fost considerat Mircea Eliade.

Aflând de asasinatul din WC-ul universității de la Chicago, exilata Sanda Stolojan își va aminti replica generalului Nicolae Spiroiu (ministrul român al Apărării între 1991 și 1994) care spusese că „intelectualii din diaspora dau despre noi o imagine proastă". Cât de proastă era imaginea din jurnalistica lui Culianu s-a văzut când articolașele sale apărute la New York în 1990 au fost cuprinse într-un volum de *Scrieri politice*, completate (spre a umple spațiul) cu interviul înregistrat în decembrie 1990 și publicat câteva luni mai târziu în Revista „22", chiar cu puține zile înainte de suprimarea „rituală" (apud. Andrei Oișteanu) a lui Ioan Petru Culianu, aflat pe punctul de a fi angajat **(2)** ca lector de istoria religiilor la Chicago (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Părul lung și blond al lui Culianu*, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/pleteleluiculianu3/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/pleteleluiculianu3/)).

In *Pelerina*, Mircea Eliade se inspiră din evenimente petrecute real în România aflată sub ocupația armatei staliniste, citindu-l foarte probabil pe Silviu Crăciunaș precum și alte volume cu mărturii ale nenumăratelor atrocități pe care ideologii marxiști le vroiau pe vecie ascunse, dar și aflând verbal (de la foști deținuți politic) ce se-ntâmpla după gratiile imensei rețele de închisori politice, în lagărele de exterminare (precum Canalul Dunărea-Marea Neagră, supranumit „Lagărul morții") și în unele spitale psihiatrice.

Exilatul Theodor Cazaban **(3)** recenzase și el în 1958 o plachetă de poezii compuse de un fost deportat la Canalul Dunăre – Marea Neagră, accentuând sublititatea expresiei din unele poeme religioase („E-aproape, e-aproape/ Răsufletul liniștii reci/ Lumina surâde în veci/ Și-nchide seninul sub ploape", V. Vasiliu, *Aici, acolo*).

Punând în paranteze „revelațiile asupra lagărelor, proceselor și închisorilor" din literatura exilaților (vezi romanele, mini-romanele și nuvelistica lui Mircea Eliade, antologiile de *Poezii* compuse în închisori, romanul *Persecutați-l pe Boețius* de Vintilă Horia si tot de el, *Los Derechos Humanos y la Novela del siglo XX*, Madrid, 1981, etc.), Monica Lovinescu se lăsase păcălită de poliția politică din țară care confisca sistematic mărturiile de detenție (ale lui Noica, sau Steinhardt de pildă) netolerând prin librării nici o carte pe această temă. În „jurnalul" ei „indirect", Monica Lovinescu semnala uitarea trecutului după ce găsise de cuviință să decreteze că numai la români „teroarea stalinistă a fost pusă în paranteze", și că literatura din țară nu a simțit imperioasa nevoie de a seca „toate bălțile minciunii, ipocriziei, mâlului moral…In uitarea astfel pogorâtă pe trecut, morții mor a doua oară" (vezi Monica Lovinescu, *Unde scurte*, ediția a doua, București, 1990, pp. 9-10; a se vedea și Isabela Vasiliu-Scraba, *Indicii de manipulare în eseistica unui fost discipol al lui Noica*: dl Ion Papuc, https://isabelavs2.wordpress.com/ion_papuc/ (https://isabelavs2.wordpress.com/ion_papuc/)).

Ultimele file ale volumului *De Zalmoxis à Gengis-Khan* (Paris, Payot, 1970), cuprind un excepțional eseu pe tema transcederii „terorii istoriei" prin intrarea într-o altă lume. Ideea eliadescă luase formă literară încă din 1955 când a publicat în franceză *Noaptea de Sânziene* (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Mircea Vulcănescu și părintele Arsenie Boca, personaje ale unui roman eliadesc*, https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/ (https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/)). De astă dată renumitul savant pornește de la observația că moartea este o experiență greu accesibilă gândirii moderne. In contrast, atitudinea de pasivitate în acceptarea (modernă) a morții de pe poziții raționale ar fi fost străină spiritualității omului societăților tradiționale. In balada *Miorița* – reprezentativă pentru spiritualitatea românească tradițională **(4)**-, ar exista „o solidaritate mistică om-natură care nu mai este accesibilă conștiinței moderne" (*De la Zalmoxis*…p.249).

Mircea Eliade reține din interpretarea dată de Fochi baladei *Miorița* că „tema cadrului nupțial, ca reflex al ceremoniilor nupțiale completând ritualul funerar aparține exclusiv folclorului românesc" (A. Fochi, p.529). Evidența tragică a morții, celebrată într-un cadru de înaltă măreție „își pierde semnificația pe care încă o avea în bocete și revelează altă dimensiune" (*De la Zalmoxis la Gengis-Khan*, traducere de Maria și Cezar Ivănescu, 1980, p.250). Drama mioritică ne introduce într-un cosmos liturgic în care se săvârșesc mistere, folclorul românesc nevehiculând „creștinismul din biserici". Savantul de renume mondial consideră că la români s-ar găsi o nouă creație religioasă, un *creștinism cosmic* care proiectează misterul cristologic asupra naturii întregi.

Românul societății tradiționale neglijează elemente istorice ale creștinismului, și insistă asupra dimensiunii liturgice a existenței omului în lume. Filozoful religiilor delimitează *creștinismul cosmic românesc* de panteism, întrucât la români cosmosul nu e sacru prin el însuși, ci sanctificat prin participare la misterul nunții. Savantul argumentează cu observația că și unii mistici creștini au interpretat agonia și moartea lui Christos ca pe o nuntă. De pildă, Sfântul Augustin l-a văzut pe Christos-mire venind în patul nupțial al crucii.

In interpretarea dată *Mioriței*, hermeneutul universurilor religioase subliniază voința de a triumfa asupra destinului vitreg, păstorul preschimbând nenorocul în mister al tainei nunții. Eroul mioritic ar proiecta drama propriului destin într-un alt orizont spiritual, neasumându-și destinul ca pe un eveniment istoric personal. Spiritualitatea românească tradițională ce transpare din această creație a geniului popular găsește sens nefericirii sale asumând-o ca pe un mister sacramental.

Mircea Eliade pare convins că de-a lungul zbuciumatei lor existențe de milenii, românii au fost ajutați să suporte teroarea istoriei manifestată prin invazii și nefericiri de tot felul „datorită mai ales creștinismului cosmic". Prin zdrobitoarea inegalitate dintre invadatori și victimile lor, cei invadați nu se pot sustrage terorii istoriei. Doar un cosmos „răscumpărat prin moartea și reînvierea Mântuitorului și sanctificat de pașii lui Dumnezeu, ai lui Iisus, ai Fecioarei și ai sfinților, permite să regăsești, fie chiar numai sporadic și simbolic, o lume încărcată cu virtuțile și frumusețile de care invaziile despuiau lumea istorică" (Mircea Eliade, „Teroarea istoriei și răspunsul păstorului", în vol.: *De la Zalmoxis...*, Payot, Paris, 1970, trad. București, 1980).

Nuvela *Pelerina* înfățișează ca personaj principal un român modern, un inginer firesc încadrat în „societatea oamenilor muncii" în care viața se reduce la orele de serviciu, de relaxare si la câteva relații amicale. Destinul îi rezervă însă nebănuite surprize odată cu întrebarea (practic anostă) a unui necunoscut îmbrăcat cu o pelerină. Întrebarea „Ce zi e astăzi ?" pare anostă, pentru că ea nu vrea nici pe departe să-nsemne „pe ce lume trăiești", ci intenționează doar să corecteze o datare eronată a unui ziar oficial. Si totuși nevinovatele cuvinte ale străinului l-au și transformat pe tânăr într-o victimă, zvârlindu-l într-un abis, chiar înainte de a formula un răspuns. Inginerul este imediat luat în vizorul Securităţi care până atunci urmărise pas cu pas doar vechea sa victimă **(5)** supraviețuitoare torturilor din închisorile politice.

Intrebat pe ce motiv a făcut 13 ani de temniță politică, filozoful Petre Țuțea a spus următoarele „Dacă aș ști ce vină am în mod real, aș cere premiul Nobel. „Ce vină vă însușiți dumneavoastră ?", m-au întrebat. Si am fost condamnat la 20 de ani" (vezi *Ultimile dialoguri cu Petre Țuțea*, înregistrate la începutul anului 1991 de Gabriel Stanescu, Criterion Publishing, 2000, p.17).

Făcut părtaş la o suită de întâmplări cunoscute doar cu prilejul anchetelor comunisto-securiste (a curtat o fată care locuia pe aceiași stradă si chiar lângă casa omului cu pelerina, iubita sa lucra în secția cernelurilor, la o secție de cerneluri de la Slatina fusese o explozie, etc., etc.) noua victimă a Securităţii îşi pierde postul din București, are un timp o slujbă în provincie, iar la sfârşit, la interogatoriul cu care se încheie nuvela, tânărul inginer este adus dintr-un sanatoriu de boli psihice şi află, chiar de la angajatul Securităţii care-l chestiona, că iubita lui rămasă într-o ţară de dincolo de Cortina de fier i-a trimis pe căi misterioase îndemnul să nu deznădăjduiască şi să aibe încredere în

puterea lui Dumnezeu. La un anumit nivel de comunicare, mesajul biblic venit de la iubita stabilită în Uganda ("Fericiţi cei săraci cu duhul căci a lor va fi împărăţia Cerurilor") implică inexistenţa Cortinei de fier și a oricăror granițe de ţări.

Așadar din secunda întâlnirii pe stradă cu un fost deținut politic înveșmântat într-o pelerină, tânărul a intrat ca si automat în mașinăria terorismului istoriei. Vânat de Securitatea comunistă fusese el cu vreo doi ani mai înainte, de când trimetea peste Cortina de fier cărți poștale ilustrate fostei sale logodnice care alesese libertatea, refuzând a se întoarce de la un Colocviu din Suedia. Intr-un mod criptic şi extrem de bine elaborat, prin meandrate peripeţii relatate în discuţii purtate la Securitate, tânărul solicitat a lămuri unui necunoscut o greşală de datare a ziarului „Scânteia" este pe nesimțite angrenat în alcătuirea unui stufos dosar de securitate în care ticluirea de scenarii **(6)** suplinește lipsa acută de FAPTE si de DOVEZI juridice pentru inculparea celui anchetat.

Despre povestirea *Pelerina*, un doctor „în Mircea Eliade", în lipsa oricărei opinii personale, a preferat să preia perspectiva torționarilor securiști, servită în mod ironic de savantul Eliade, spre a ilustra falsul patriotism al poliției politice folosită de totalitarismul de stânga. Citându-l pe autor, Lucian Strochi scrie că victima ar fi fost România, „o țărișoară fără vreo importanță reală pe eșicherul internațional", dar că împotriva României ar fi conspirat „forțe imense externe și interne" (cf. tezei de doctorat susținută în 2003). Printr-o „ironie mușcătoare" complotiștii n-ar viza „un război, fie el unul psihologic", ci culmea, ei lansează sloganuri pacifiste (vezi Lucian Strochi, *Dimensiuni ale fantasticului în proza lui Mircea Eliade*, Iași, 2004, p.207).

Intr-una dintre revistele exilaţior, Mircea Eliade descrisese în 1953 ocupaţia comunistă a ţării sale drept "vremea sterilizării spirituale prin distrugerea sistematică a elitelor şi ruperea legăturilor organice cu tradiţiile autentic naţionale". În opinia sa, chiar timpul istoric al nenorocirilor fără de număr pe care le-au suportat de-a lungul vremii „latinii orientali" ar trebui omologat istoriei occidentale nu prin istoria românilor, ci „prin miturile noastre: *Miorița*, *Meșterul Manole*, baladele eroice, etc." (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *O transpunere scenică a baladei Miorița*, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-1965miorita11/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-1965miorita11/)).

Note si comentarii însoțitoare

1. Nicolae I. Herscu, *Dreptul la adevăr*, București, 2004, p.194.
2. După ce politica mediilor academice românești, vehiculând minciuni, a tot fost (/este?) să-l „cocoațe pe Culianu deasupra lui Eliade" (apud. Prof. Univ. Dr.Petru Ursache) am încercat într-o serie de articole (ce nu apar, de regulă, la căutarea on-line după „Culianu", vezi *Reperele bibliografice*) să restabilesc adevărul. In timp sesizasem că tehnica de „cocoțare" se bazează în principal pe trei minciuni gogonate repetate decenii de-a rândul: (a) că din 1986 i-ar fi urmat faimosului Mircea Eliade la catedra de la Chicago și că (b) ar fi fost angajat deja înaintea asasinării, chiar pe postul de (c) profesor plin. Această imaginară carieră de istoric al religiilor apare mereu difuzată prin repetatele Simpozioane „Culianu" (anul acesta chiar din ianuarie, din 13 ian. 2020), în teze de licență sau de doctorat, ori la fiecare nouă adunătură de materiale cvasi-informe (din arhiva „Culianu") între copertile unor cărți de necitit, menite să sperie prostimea cu „vastitatea" operei celui devenit notoriu ca urmare a asasinării sale la Chicago, fost profesor de română care a tinut câteva conferințe de istoria religiilor ca profesor invitat, după ce a fost 12 ani profesor de română la Groningen și un an professor de italiană în SUA. Pe 4 ianuarie 2020 „Ziarul de Vrancea" publica informații din Wikipedia (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *ro confiscată de o mafie cu interese ascunse*; https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-wikipediaro19/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-wikipediaro19/)) sub titlul: „Astăzi despre I.P. Culianu". Astfel este redifuzată (pentru a „suta", sau a „mia" oară) minciuna că Ioan Petru

Culianu ar fi plecat în SUA în 1986 ca „visiting professor, apoi ca profesor *plin*". Ceea ce el n-a ajuns să fie niciodată, nici măcar ca profesor de română în Olanda. Falsă este și informația cu plecarea în SUA din care se „omite" intoarcerea salariatului Culianu la Groningen după două-trei luni. Evident formularea intenționează a plasa (pentru gogomani) minciuna cu „urmașul lui Eliade" care în 1986 nu avea încă doctoratul de stat. Notoriu fără alt temei decât în calitatea sa de victimă a unui asasinat (la vremea lui Ion Iliescu), lui Culianu nu i se poate aplica spusa lui Noica despre Cantemir: „învățat fiind pe cât era, a luat asupră-și soarta de a fi român…și ne-a mutat în Europa". În schimb îi este potrivită renumitului savant Mircea Eliade, care nu ne-a „mutat" doar în Europa, ci pe întreaga Teră (vezi în Brazilia cursul Prof. Dr. Joao Mac Dowell despre gândirea lui Mircea Eliade, la Faculdade Jesuita de Filosofia e Teologia: https://www.youtube.com/watch?v=00IfV1F45XQ&t=456s (https://www.youtube.com/watch?v=00IfV1F45XQ&t=456s)).

3. Theodor Cazaban n-a putut fi amețit cu vorbe de „trimișii stăpânirii" de după împușcarea Ceaușeștilor și „rotirea de cadre" (apud. Mihai Cantuniari). Într-un interviu din iunie 1993 îi spunea Mihaelei Cristea (angajată a Televiziunii din România) de nivelul scăzut al consumatorului de emisiuni televizate, amintind de o carte italienească al cărei titlu era: „La prevalenza del cretino". Pe urmă nu lasă neobservate „calculele în materie de onorabilitate a persoanelor", altfel spus, „cosmetizările" biografice de mare succes la „prostia de massă" care l-a huiduit pe Corneliu Coposu, „un martir al rezistenței" (vezi Th. Cazaban în volumul de interviuri: *Experiența inițiatică a exilului*, București, Ed. Roza Vânturilor, 1994, p. 334). Semnificativă este și prompta sesizare a truncherii adevărului istoric, prin încercarea de evacuare din memoria colectivă a instituționalizării crimei de genocid din totalitarismul de stânga prin încarcerarea și exterminarea în temnițe politice a milioane de români nevinovați, atât în țara aflată sub „ocupație moscovită" cât si în provinciile românești (Bucovina de nord si Basarabia) înglobate în Imperiul sovietic (U.R.S.S.). In Raportul de la Helsinki referitor la victimele comunismului ar fi fost trecute patru milioane de români (apud. Magda Ursache, *Bulevarde de cenzură*). „Megafoanele puterii" de după 1990 trâmbițau „marea schimbare" odată cu înlocuirea lui Ceaușescu prin Iliescu. In acest sens fusese manevrat (de Radu Varia) și Emil Cioran să vorbească de bine noul regim de la București (vezi Radu Portocală, *Cioran- sfârșitul furat*, https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/01/radu-portocala-cioran-sfarsitul-furat.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/01/radu-portocala-cioran-sfarsitul-furat.pdf)). Insistent invitat să se întoarcă în România scăpată de „pârlitul" (Th. C.) de Ceaușescu al cărui regim era departe de „teroarea stalinistă de sub Gheorghiu-Dej „și Ana Pauker" (Th. Cazaban), autorul romanului *Parage* a ocolit capcana prin care practic era constrâns a accepta minciuna cu „marea schimbare" spunând că a plecat dintr-un regat și ar dori să se întoarcă „tot într-un regat" (p.336).
4. vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Deschiderea cerurilor într-un mit platonic si în „Miorița" / The Opening of the Skies in a Platonic Myth and in „Mioritza" Ballad*, Slobozia, Star Tipp, 2004, ISBN 973-8134-25-0; a se vedea și Isabela Vasiliu-Scraba, *O transpunere scenică a baladei Miorița*, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-1965miorita11/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-1965miorita11/) .
5. „Foștii condamnați politic deși „eliberați" au continuat să fie… amenințați, persecutați, interogați [de Securitatea regimului dictatorial de stânga], supuși la continue presiuni morale și materiale", scria fostul deținut politic Emil Manu în monografia „Ion Caraion" (Ed. Universal Dalsi, București, 1999, p.167).
6. „Scenarită" este și fabricarea (din 1994) „dosarului politic" a internării bolnavului Eminescu, internare pricinuită în 28 iunie 1883 de evoluția spre creier a sifilisului netratat (apud. George Călinescu). Alexandru Paleologu taxase drept „dobitocie" asemenea „scenarită", amintindu-și declarația lui Maiorescu în care-i spunea doctorului Șuțu că „nu va cruța nici un ban" pentru tratarea bolnavului Mihai Eminescu. Cine-l acuză pe Titu Maiorescu ar fi, în opinia lui Al. Paleologu, „ignar, incult și idiot" (Alexandru Paleologu într-un interviu publicat în „Caiete botoșănene", nr. 2-3/ 1999, p.19; a se vedea și Isabela Vasiliu-Scraba, *Un căutător de înțelepciune discret: Alexandru Paleologu*, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-paleologu/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-paleologu/); vezi și Isabela Vasiliu-Scraba, *De*

ce nu este întotdeauna bine să fii în vogă, https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/07/de_ce_nu_este_intotdeauna-1.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/07/de_ce_nu_este_intotdeauna-1.pdf)). O carte interesantă și bine documentată despre relația dintre Eminescu și Maiorescu a scris Florin Paraschiv: *Imperceptibila Junime* (Baia Mare, 2015, ISBN 978-606-8423-25-8; la p.36 el citează volumul: Isabela Vasiliu-Scraba, *Configurații noetice la Platon și la Eminescu*, Slobozia, 1998; https://archive.org/details/configuratii/mode/2up (https://archive.org/details/configuratii/mode/2up)).

Repere bibliografice

- Mircea Eliade, *Pelerina*, terminată în august 1975, publicată în rev. „Ethos", Paris, scoasă de Virgil Ierunca.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Dayan, sau, Transparența matematică a realității sacralizată de pașii lui Iisus*, fragmentar pe hârtie în rev. „Acoalda", Satu Mare, anul XIV, nr. 7-8 (152-153), iulie-august 2020, p.12 și nr.9 (154), septembrie 2020, p.13, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-dayan-transparenta-matematica-a-realitatii/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-dayan-transparenta-matematica-a-realitatii/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Martirii închisorilor în viziunea lui Mircea Eliade si a Părintelui Arsenie Boca*, pe hârtie în rev. „Tribuna" (Cluj-Napoca), nr. 255/2013, pp.9-10; https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/noaptea-de-sanziene/ (https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/noaptea-de-sanziene/) ; sau, o variantă mai scurtă, în rev. „Nord literar", Baia Mare, nr. 2 (93), februarie 2011, http://www.nord-literar.ro/index.php?option=com_content&task=view&id=998&Itemid=46 (http://www.nord-literar.ro/index.php?option=com_content&task=view&id=998&Itemid=46) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Două personaje ale romanului Noaptea de Sânziene : Călugărul Anisie (/Arsenie Boca) și filozoful Petre Biriș (/Mircea Vulcănescu)* ; https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/ (https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/) .
- Theodor Cazaban, *Eseuri și cronici literare*, București, Ed. Jurnalul literar, 2002.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Un căutător de înțelepciune discret: Alexandru Paleologu*, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-paleologu/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-paleologu/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *De ce nu este întotdeauna bine să fii în vogă*, https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/07/de_ce_nu_este_intotdeauna-1.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/07/de_ce_nu_este_intotdeauna-1.pdf).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Cum l-a minimalizat Andrei Pleșu, un fals filosof al religiilor, pe Mircea Eliade*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, anul XIII, 1-15ian., nr. 272/2014, pp.15-16; https://www.scribd.com/document/191358853/IsabelaVScrabaEliadePlesu (https://www.scribd.com/document/191358853/IsabelaVScrabaEliadePlesu) sau https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-plesueliade10/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-plesueliade10/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Un al patrulea volum de Istoria credințelor si ratatele colaborări ale lui Eliade cu I.P. Culianu*, pe hârtie în rev. „Argeș", Pitești, Anul IX (XLIV), Nr.4 (322), aprilie 2009, p. 22, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/culianu_in_colab3-2/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/culianu_in_colab3-2/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Moartea spirituală în receptarea din țară și visul premonitoriu al lui Eliade*, o variantă pe hârtie în rev. „Argeș", Pitești, Anul VIII (XLIII), Nr.12 (318), dec. 2008, p. 36, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/premonitia-eliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/premonitia-eliade/); si în „Revista Română",

Iași, nr. 55/ 2009, pp 16- 17, http://astra.iasi.roedu.net/pdf/nr55p16-17.pdf (http://astra.iasi.roedu.net/pdf/nr55p16-17.pdf) .

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade într-o colaborare cu bucluc*, în rev. „Jurnalul literar", București, ian.- martie 2010; https://fr.scribd.com/doc/226206379/IsabelaVasiliuScrabaEliadeCuliBeletristica (https://fr.scribd.com/doc/226206379/IsabelaVasiliuScrabaEliadeCuliBeletristica).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Micșorarea lui Eliade si gonflarea lui Culianu prin felurite tertipuri*, pe hârtie în rev. „Tribuna" (Cluj-Napoca), nr. 266/2013, pp. 7-8 si nr. 267/ 2013, pp. 5-6, octombrie; on-line în revista canadiană: http://www.alternativaonline.ca/IVS1312.html (http://www.alternativaonline.ca/IVS1312.html) ; sau https://fr.scribd.com/doc/179318328/IsabelaVScrabaMicsorareEliadeGonflareCulianu (https://fr.scribd.com/doc/179318328/IsabelaVScrabaMicsorareEliadeGonflareCulianu) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Noica despre arherul istoric întrupat de Mircea Eliade*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, nr. 253/2013, pp. 4-6; https://isabelavs2.wordpress.com/articole/8noica-tabor/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/8noica-tabor/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Eliade și detractorii lui*, sau *Răfuiala oamenilor de rând cu omul superior*, fragmentar pe hârtie în rev. „Acoalda", Satu Mare, nr.4, aprilie 2014, p.15; on-line în revista americană: http://www.clipa.com/a7934-Isabela-Vasiliu-Scraba-Eliade-si-detractorii-lui-sau-Rafuiala-oamenilor-de-r226-nd-cu-omul-superior.aspx (http://www.clipa.com/a7934-Isabela-Vasiliu-Scraba-Eliade-si-detractorii-lui-sau-Rafuiala-oamenilor-de-r226-nd-cu-omul-superior.aspx) ; sau, o variantă mai elaborată din site-ul personal: https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadedetractori4/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadedetractori4/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Ceva despre Școala tăiristă inaugurată de Nae Ionescu*, pe hîrtie în rev. „Tribuna" (Cluj-Napoca), nr. 258/2013, 1-15 iunie 2013, pp.4-5, sau https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-memorialistica2tribuna258/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-memorialistica2tribuna258/) ; sau: https://www.academia.edu/34577080/Isabela_Vasiliu-Scraba_Ceva_despre_%C8%98coala_tr%C4%83irist%C4%83_inaugurat%C4%83_de_Nae_Ionescu (https://www.academia.edu/34577080/Isabela_Vasiliu-Scraba_Ceva_despre_%C8%98coala_tr%C4%83irist%C4%83_inaugurat%C4%83_de_Nae_Ionescu) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *ro confiscată de o mafie cu interese ascunse*, pe hârtie în rev. „Vatra veche", Anul VI, nr.2 (62), febr. 2014, pp.46-50; https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-wikipediaro19/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-wikipediaro19/) ; sau varianta intitulată *Wikipedia.ro citită printre rânduri*, http://blogideologic.wordpress.com/2013/06/02/isabela-vasiliu-scraba-wikipedia-ro-citita-printre-randuri/ (http://blogideologic.wordpress.com/2013/06/02/isabela-vasiliu-scraba-wikipedia-ro-citita-printre-randuri/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Răbdarea îngerească a lui Mircea Eliade cu Ioan Petru Culianu*, în rev. „Oglinda literară", Focșani, Anul VII, nr. 84, dec. 2008, p.3956, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/rabdareaeliade8/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/rabdareaeliade8/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade la 25 de ani de la moartea acestuia și la 30 de ani după moartea discipolului său, Sergiu Al-George,* pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, nr.10, octombrie 2011, p.6, 7, si 26, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-11precizari-wendy_despreculianu/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-11precizari-wendy_despreculianu/); online și la http://www.scribd.com/doc/167095578/Isabela-Vasiliu-Scraba-In-%C5%A3ara-lui-Mircea-Eliade-la-25-de-ani-de-la-moartea-acestuia-%C5%9Fi-la-30-de-ani-dup%C4%83-moartea-discipolului-s%C4%83u-Sergiu-Al-George (http://www.scribd.com/doc/167095578/Isabela-Vasiliu-Scraba-In-%C5%A3ara-lui-Mircea-Eliade-la-25-de-ani-de-la-moartea-acestuia-%C5%9Fi-la-30-de-ani-dup%C4%83-moartea-discipolului-s%C4%83u-Sergiu-Al-George).

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre lipsa de individualizare a călăilor,* sau *Despre lipsa individualizării anchetatoarei din romanul eliadesc „Pe Strada Mântuleasa"*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, anul XII, 16-28 febr., nr.251/ 2013, pp.20-21, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliademantuleasa24/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliademantuleasa24/), sau http://fr.scribd.com/doc/172501135/IsabelaVScrabaEliadeStrMantuleasa (http://fr.scribd.com/doc/172501135/IsabelaVScrabaEliadeStrMantuleasa) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *M. Eliade și neo-iobăgia ideologică post-decembristă*; în rev. „Acolada", Satu Mare, nr.3 (100)/2016, p.14 ; on line https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-acadmieliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-acadmieliade/); sau http://www.scribd.com/doc/200150811/IsabelaVasiliuScrabaAcadEliade (http://www.scribd.com/doc/200150811/IsabelaVasiliuScrabaAcadEliade) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade despre neo-platonismul din arta lui Camilian Demetrescu*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, nr. 264/2013, pp. 28-29; https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliade10-camilian/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliade10-camilian/), sau, https://fr.scribd.com/doc/168929559/IsabelaVasiliuScrabaEliadeCamilianDemetrescu . (https://fr.scribd.com/doc/168929559/IsabelaVasiliuScrabaEliadeCamilianDemetrescu%20%20.)
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Contextualizări. Elemente pentru o topologie a prezentului*, Slobozia, Ed. Star Tipp, 2002, ISBN 973-8134-24-2; http://www.worldcat.org/search?q=Isabela+vasiliu-scraba&qt=owc_search (http://www.worldcat.org/search?q=Isabela+vasiliu-scraba&qt=owc_search) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Eliade și unul dintre turnătorii săi anonimizați,* în rev. „Acolada", Satu Mare, Anul XI, nr.1 (110) ianuarie 2017, p.17, fragmente de articol ; https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/secuculieliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/secuculieliade/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Himericul discipolat de la Păltiniș, pretext de fină ironie din partea lui Noica*; pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, nr.4 (67), 2013, pp.16- 17; https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-himera2scoalapaltinis10/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-himera2scoalapaltinis10/) ; fragmentar: https://blogideologic.wordpress.com/2013/04/08/isabela-vasiliu-scraba-himera-discipolatului-de-la-paltinis/ (https://blogideologic.wordpress.com/2013/04/08/isabela-vasiliu-scraba-himera-discipolatului-de-la-paltinis/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Himera „Școlii de la Păltiniș", ironizată de Noica*; pe hârtie în rev. Acolada, nr.2 (65), febr. 2013, p.16 si p.22; sau on-line https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/himera1scoalapaltinis9/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/himera1scoalapaltinis9/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Pelerinaj la Păltinișul lui Noica* ; https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/pelerinaj-noica/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/pelerinaj-noica/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Metafizica lui Nae Ionescu în unica și dubla ei înfățișare*, Slobozia, Ed. Star Tipp, 2000, ISBN 973-8134-06-4; https://philpapers.org/rec/VASMLN (https://philpapers.org/rec/VASMLN) ; a se vedea șI http://www.worldcat.org/title/metafizica-lui-nae-ionescu-in-unica-si-in-dubla-ei-infatisare/oclc/48753439 (http://www.worldcat.org/title/metafizica-lui-nae-ionescu-in-unica-si-in-dubla-ei-infatisare/oclc/48753439) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *„Orice mare inteligență basculează între filozofie și religie" sau Nae Ionescu și Petre Țuțea*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, nr. 296/2015, și nr. 304/2015 ; on-line în rev. „Clipa", California, SUA, dec. 2014 http://www.clipa.com/a12740-ORICE-MARE-INTELIGENTA-BASCULEAZA-206-NTRE-RELIGIE-SI-FILOZOFIE-Petre-Tutea.aspx (http://www.clipa.com/a12740-ORICE-MARE-INTELIGENTA-BASCULEAZA-206-NTRE-RELIGIE-SI-FILOZOFIE-Petre-Tutea.aspx) ; sau https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-tuteanae/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-tuteanae/) .

- Isabela Vasiliu-Scraba, *În labirintul răsfrângerilor.Nae Ionescu prin discipolii săi : Țuțea, Cioran, Noica, Eliade, Mircea Vulcănescu și Vasile Băncilă*, Slobozia, Ed. Star Tipp, 2000, ISBN 973-8134-05-6; https://philpapers.org/archive/VASILR.pdf (https://philpapers.org/archive/VASILR.pdf) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Noica printre oamenii mici și mari ai culturii noastre la 25 de ani de la moarte*; pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, Anul VI, nr. 2 (52), febr. 2012, p.19; http://www.totpal.ro/isabela-vasiliu-scraba-noica-printre-oamenii-mici-si-mari-ai-culturii-noastre-la-25-de-ani-de-la-moarte/ (http://www.totpal.ro/isabela-vasiliu-scraba-noica-printre-oamenii-mici-si-mari-ai-culturii-noastre-la-25-de-ani-de-la-moarte/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozofia lui Noica – între fantasmă si luciditate*, Slobozia, 1992; https://philpapers.org/rec/VASFLC (https://philpapers.org/rec/VASFLC) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Noica în cifru „humanist"*, pe hârtie în „Acolada", Satu Mare, anul V, nr 4 (42), aprilie 2011, p.16; https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavasiliuscrabanoicahumanitas5/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavasiliuscrabanoicahumanitas5/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade în diverse wikipedii*, pe hârtie în rev.„Tribuna", Cluj-Napoca, anul XII, nr.269/ 2013, p.12 ; https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadewikipedii5/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadewikipedii5/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade, Vintilă Horia și un istoric răpit prin Berlinul de est*, pe hârtie în rev. „Tribuna", Cluj-Napoca, anul XV, nr.333/ 2016, pp.19-20 și nr.334/ 2016, p. 25; on-line https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-auredecei/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-auredecei/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Suspecta moarte a lui Noica*, pe hârtie în rev. „Plumb", Bacău, Anul V, nr.34, ianuarie 2010, p.4, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/noicasfarsit4/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/noicasfarsit4/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *O carte premiată sub șocul „sperieturii cu termeni grecești"*: Virgil Ciomoș, Timp și eternitate, București, 2000, pe hârtie în rev.„Tribuna", Cluj-Napoca, anul XIII, nr.295/ 2014, pp.19-20; https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-ciomostimpeternitate5-2/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-ciomostimpeternitate5-2/); fragmentar în rev. „Clipa", SUA, dec. 2014 ; http://www.clipa.com/print_a12738-O-carte-premiata-sub-socul-sperieturii-cu-termeni-grecesti%E2%80%9D.aspx (http://www.clipa.com/print_a12738-O-carte-premiata-sub-socul-sperieturii-cu-termeni-grecesti%E2%80%9D.aspx)
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Noica, un marginalizat al culturii comuniste și postcomuniste*, în „Tribuna", Cluj-Napoca, nr.282/2014, pp.23-25 ; https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-noicalistaneagra8/ (https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-noicalistaneagra8/).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Dialoguri cu Eliade întrerupte printr-o colaborare ratată de Culianu*, în „Poesis", Satu Mare, Anul XXI, Nr. 228-229-230, ianuarie-martie, 2010, pp.74-78; https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/culianu-ratare-colaborare8/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/culianu-ratare-colaborare8/), sau, https://www.scribd.com/document/188003307/IsabelaVScrabaEliadeCuliBeletristica (https://www.scribd.com/document/188003307/IsabelaVScrabaEliadeCuliBeletristica) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Modelul Antim și modelul Păltiniș*, în rev. „Clipa", SUA, Anul XXV, iunie 2015; http://www.clipa.com/a13398-Modelul-Antim.aspx (http://www.clipa.com/a13398-Modelul-Antim.aspx) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Nae Ionescu despre superbia animi"*, pe hârtie în „Acolada", Satu Mare, anul X, nr 6 (103), iunie 2016, p. 10; https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-creatiune/ (https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-creatiune/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Platon la doi foști discipoli ai Profesorului Nae Ionescu: Mircea Vulcănescu șI Mircea Eliade*, pe hârtie în „Tribuna", Cluj-Napoca, anul XV, nr.342/ 2016, p.10 și p.31; https://isabelavs2.wordpress.com/vulceliadeplaton/ (https://isabelavs2.wordpress.com/vulceliadeplaton/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Românismul lui Mircea Eliade și teroarea istoriei*, pe hârtie în „Acolada", Satu Mare, anul X, nr 10 (107), octombrie 2016, p.13; https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-

eliade/romanismeliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/romanismeliade/) .

- Isabela Vasiliu-Scraba, *False dispute cu ideile lui Mircea Eliade și cu Nae Ionescu*, pe hârtie în „Acolada", Satu Mare, anul XI, nr 6 (115), iunie 2017 ; https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-polemicaeliadenae/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-polemicaeliadenae/) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Suspendat în neantul unei noi „forme de remarcare" (Radu Boroianu, 2015)*; pe hârtie în „Acolada", Satu Mare, anul XII, nr. 5 (126), mai 2018; https://www.academia.edu/36777972/Isabela_Vasiliu-Scraba_Suspendat_%C3%AEn_neantul_unei_noi_forme_de_remarcare_Radu_Boroianu_2015_ (https://www.academia.edu/36777972/Isabela_Vasiliu-Scraba_Suspendat_%C3%AEn_neantul_unei_noi_forme_de_remarcare_Radu_Boroianu_2015_) .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *O transpunere scenică a baladei Miorița*, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-1965miorita11/ (https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-1965miorita11/).

Autoare: ISABELA VASILIU-SCRABA, vezi fișa scriitoarei înainte de vandalizarea ei de către birocratul Mycomp care îndepărtează din Wikipedia informațiile despre studiile ei post-universitare si din titlurile cărților publicate după căderea Cortinei de fier, https://isabelavs2.files.wordpress.com/2014/12/fisa-din-wikipedia-ro.pdf (https://isabelavs2.files.wordpress.com/2014/12/fisa-din-wikipedia-ro.pdf) .

Sursa: https://isabelavs2.wordpress.com/isabela-vasiliu-scraba-pelerina-lui-mircea-eliade/ (https://isabelavs2.wordpress.com/isabela-vasiliu-scraba-pelerina-lui-mircea-eliade/)